

lem at diskutere med, man kan som Overskrift over det ærede Medlems Diskussion sætte Overskriften over Dantes Helvede: Her lades alt Haab ude; thi naar det ærede Medlem sluttede med at sige, at selv om dette Lovforslag bliver vedtaget, bliver de Boligforhold, som det ærede Medlem for 8de Kreds skildrede, ikke bedre, er vi dør, hvor alt Haab maa lades ude. Der er ikke et Menneske, som har paastaaet, at Vedtagelsen af dette Huslejereguleringsforslag skulde give bedre Boliger, mig bekendt har intet Medlem af Rigsdagen eller af andre ansvarlige Forsamlinger, ingen ansvarlig Bladleder udtalt eller skrevet saadant. Til at raade Bod paa Boligforholdene er der andre Bestemmelser i Boliglovgivningen. Det Lovforslag, vi her drøfter og ønsker gennemført, er et Forslag om Lejeregulering, det søger at hindre uretfærdig Opsigelse og ublu Lejeforhøjelse. At det ærede Medlem kunde forstaa dette, synes jeg maatte ligge indenfor Rimelighedens Grænse. Hvis Befolkningen under disse Forhold, hvor der kun er et ringe Antal Boliger, ved Lovens Ophør bliver udsat for urimelig høje Leje-paalæg, vil de i Forvejen vanskelige Forhold blive endnu utaaleligere.

Det var ganske sikkert nødvendigt, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) maatte op og sige de Ord, det ærede Medlem udtalte, for at give Udtryk for visse Stemninger og Følelser; men naar det er saaledes, forstaaer jeg ikke, at det ærede Medlem alligevel kan gaa med til at hindre dette Lovforslags Gennemførelse. Naar man sammenligner den gældende Husleje med Lønningerne indenfor den store arbejdende Del af Befolkningen, vil man forstaa, at Huslejen allerede nu trykker de underste Lag i Samfundet meget alvorligt. Naar man ved, at Arbejdsmandslønningerne her i Hovedstaden beløber sig til 52, 53, 54 op til 60 Kr. om Ugen, og ved, at en stor Del indenfor Arbejderklassen har 2, 3, 4, 5 og flere Børn at forsørge, vil man forstaa, at disse Indtægter ikke taaler nogen nævneværdig Forhøjelse af Huslejen eller rettere slet ikke taaler nogen Forhøjelse. Jeg forstaaer derfor ikke, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds, som vilde give Udtryk for Medfølelse med og Forstaaelse af den store arbejdende Befolkning, der er ilde stædt, alligevel paa Grund af Partitvang kan gaa med til at gennemføre en Lovgivning, som rammer haardere blandt disse Folk, der i Forvejen lever under sociale Forhold, som det ærede Medlem selv erkendte er i allerhøjeste Grad sørgelige.

Saa talte det ærede Medlem om, at det ærede Medlem ikke forstod Logikken i mine Udtalelser, naar jeg talte om, at Forholdene i 1906—08 med de mange Lejligheder kunde jævnføres med Forholdene nu, men det ærede Medlem indrømmede selv, at det maaske var paa Grund af den kvindelige Mangel paa Logik. Det skal jeg ikke strides med det ærede Medlem om; jeg skal tie til det ærede Medlems egen Indrømmelse. Jeg vil dog gerne sige, at der er god Logik i mine Udtalelser. Overfor de begejstrede Udtalelser, det ærede 8de Medlem for 5te Kreds fremsatte om det private Initiativs store Dygtighed og Fortrinlighed, hævdede jeg, at det, der skete i 1906—08 og helt op til 1910—11, havde ført til en alvorlig Krise i vor By blandt Bygningshaandværkere, Bygherrer og indenfor Bankverdenen, og det var ikke noget godt Udtryk for, at det private Initiativ har virket saa fortræffeligt. Hvis det ærede Medlem vil spørge vore Nationaløkonomer og vore Bankmænd, om det var et udmærket Udtryk for det private Initiativs Fortrinlighed, vil det ærede Medlem faa meget benægtende Svar.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) fremkom med en Redegørelse for de gode Forhold, der nu skulde være til Stede i Odense, men kom i sine Slutningsbemærkninger med en ganske overordentlig bemærkelsesværdig Udtalelse, som jeg gerne vil have understreget. Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds udtalte, at naar den kommende Sommer og Vinter er gaaet, er Odense à jour med sine Boliger, og saa er Bolignøden og dens Virkninger ophævet. Ja, det er sikkert rigtigt, naar det ærede Medlem siger det: naar Sommer og Vinter er gaaet og Vaaren kommer, er Odense à jour. Men saa har Bolignøden ogsaa raset i Odense vistnok i tre Aar, efter at Bolignavnene dør er ophævet. Dermed har det ærede Medlem selv fra det høje Landstings Talerstol erkendt, at det, der er sagt om de fortvivlede Forhold i Odense, er fuldkommen rigtigt.

Inger Gautier Schmit: Jeg skal kun sige, at naar man som det ærede Medlem slaar paa Følelsernes Strenge, er det ikke saa mærkeligt, om en enkelt Streng giver Lyd, og jeg maa stadig fastholde, at naar vi som her drøfter de manglende Boliger, synes jeg, det er ulogisk at anføre en Periode, hvor vi havde alt for mange Boliger.

Johannes Jensen: Jeg maa beundre det Mod, hvormed det ærede 8de Medlem